

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis
Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev
De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo**

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

VIII. De collectione Canonum à Theodoreto digesta in quinquaginta titulos.
Genuina esse ostenditur, solutis difficultatibus quæ objici solent.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

rum. Integra collectio constat e centum sexaginta quinque canonibus antiquissimae collectionis Graecorum, deinde **xxvi.** canonibus Concilij Chalcedonensis, **xxi.** Sardicensis, & **xxxviii.** Conciliorum Africanorum, præter quinquaginta apostolicos canones: quorum omnium summa redit ad **ccc xci v.** canonum capita. Ceterum Dionysius, ut Collectioni sue nihil deesset, Pontificum Romanorum Decreta, quæ ad disciplinam ecclesiasticam pertinebant, à Siricio usque ad Hormisdam, post canones subjunxit. Hæc secunda canonum interpretatio & collectio statim ab Ecclesia Romana obviis ulnis excepta est, ut testis est locupletissimus Cassiodorus, auctor illius seculi: *Ex Graecis exemplaribus, inquit de Dionysio loquens, canones ecclesiasticos moribus suis, ut erat planus atque disertus, magna eloquentie luce compositi. quod hodie usū celebrissimo Ecclesia Romana complectitur.* Canonum ex hac collectione peritorum auctoritate Contumeliosum Regensem Episcopum in Gallia ab episcopatus ordine suspendit Ioannes II. Pontifex Romanus anno **D xxxiv.** literis hac de re ad Cæsarium Arlætensem datis, quibus capita canonum adjunxit, scilicet capitulum **vii.** ex epistola Siricij, ex canonibus apostolicis capitulum **xxv.** & **xxix.** ex canonibus Antiochenis capitulum **x.** & **xv.** quæ ad verbum e Dionysij interpretatione sunt expressa. Receptis à fide apostolica canonibus omnes Occidentis provinciæ ad dirimendas lites & judicia Clericorum exercenda statim usæ sunt.

VIII. Ceterum prætermittenda non est canonum collectio, quæ in quinquaginta titulos distributa, Theodoreti Cyrensis Episcopi nomine extat in manuscripto codice Bibliotheca Regia; præcipue cùm aliquoties ejus meminerimus in hoc opere, & nobis usui futura sit in iis quæ sequuntur. Eam collectionem Ioannes Scholasticus Patriarcha Constantinopolitanus, qui Iustiniani temporibus floruit, collatione legum, sed præfertim Novellarum Constitutionum ejusdem Principis, ad singulos titulos addita, ornavit. Vnde sequitur hanc collectionem Iustiniani tempus antecellisse, atque adeo temporis rationem iis suffragari qui Theodoreti genuinum opus esse censent. Quam ille ad usum privatum studioorum concinnavit, ut in numerato haberent canones omnes qui ad unum negotij genus referuntur, quorum sententiam & numerum tantum adnotavit. In judiciis autem, ubi solidæ & integræ leges, non verò synopes legum vel canonum proferebantur,

collectioni isti nullus erat locus. Quidam eruditæ viri eam à Theodoreto abjudicant, tribus potissimum de causis; tum ob canones apostolicos, quos laudat numero **xxxv.** (qua de re abundè diximus capite superiori) tum ob canonem **xxviii.** Chalcedonensis Concilij, quem expungit, licet collectio Graecorum eum agnoscat. Quod quidem verum est, si de collectione Photij & Zonara agatur. Sed antiqua Collectio Graeca, quam Dionysius Latinè redidit, viginti septem canones solum recentet, omisso **xxviii.** quemadmodum & Theodorus Anagnostes libro primo collestanorum. Tertia causa dubitandi petitur è canonibus Sardicensibus, quos Graeci non admiserunt in veteræ collectione. Quod sanè certum est. Attramen aperta est ratio cur Theodoreto eos in collectionem suam conjecterit; nempe, quod sede sua à Diocoro Alexandrino in synodo Ephesina secunda depulsus, eorum canonum beneficio usus sedem apostolicam appellavit; & à Leone in communionem receptus, episcopaliq[ue] dignitati restitutus, Imperatoris decreto, & synodi Chalcedonensis irretractabili judicio, (ut cum Leone loquar) locum suum obtinuit. Quare nihil aliud à Theodoreto expectandum erat, quam ut canonibus Sardicensibus recentendis benignum se præstaret. Quod effectut tandem Graeci in synodo Trullana Sardenses canones suscepérunt, eōsque collectioni antiquæ adjunixerint. Merito itaque Photium Nicolaus malæ fidei arguit quod ignotos Graecis hos canones esse simularet; cum & in codice canonum, & in collectione quinquaginta titulorum publicè apud illos legentur. Qua de re dixi libri **ii.** c. **xv.** §. **ix.** Hanc autem collectionem seu Nomocanonen in quinquaginta titulos digestum, quo legum & canonum collatio quadam continetur, nullo ferè loco habitum temporibus suis testatur Balsamo, eō quod Photij Collectio uberior & utilior omnino visa esset.

CAPUT IV.

Synopsis.

I. Galli Collectione antiqua à Concilio Chalcedonensi probata usi sunt, ex Concilio Agathensi, Aurelianensi, Epaenensi, & Cæsario Arelatenensi.

II. Probabile videtur amplexus deinde interpretationem Dionysij, ex Concilio Aurelianensi.

III. Liber canonum dicitur à Gregorio Turonensi, ex quo patet canones apostolicos olim à Gallie receptos non fuisse. Corruptus canon **xxv.** in causa Prætextati. Non dum admissi erant in censum canonum temporibus Hincmari. Dubia auctoritas dicuntur

Cassiod. c. 23. di-
via. let.

Ioannis II. epist.
ad Cæsari. Afric.
Tomi. t. Coool.
Gall. ex antiquis
exemplaribus edi-
ta.

Pide fayek lib. 1.
c. 3. §. 7. & lib.
7. cap. 8. §. 6.